

Після того як я прокинувся, ми відправились на полювання вперший раз. Бажання поїсти перемогло страх перед новими проблемами. Головними у цьому стали Уорик і воєнний у відставці Сава, він з Сербії і служив там в 1993 році, цікавий мужик. Саві було десь сорок років, його статура відповідала деяким депутатам, тіло що заплило жиром, великі щоки і губи, легка сивина на потилиці. Загалом вони двоє розділили нас на три частини:

- Перші слідували за вогнем оскільки сірники закінчились.

- Другі зайнялись руїнами, мали шукати щось цінне.

- Треті взявши палки і каміння відправились на полювання.

Всі молоді із Савою пішли у ліс, нас було десь 14 людей, віком від 16 до 25 років. Мені самому було 22 роки, в цей час я думав як знайти роботу оскільки вилетів з університету... Зайшовши у хащі Сава почав командувати і зразу відчувалась стара військова підготовка. Ми стали у лінію, між нами було десь три метра. Мене поставили замикаати лінію з лівого боку, в руки дали палицю якою я вбив зомбі. Сліди крові ще й досі були на кінці палиці, від чого у мене тряслись руки.

Поки наша команда йшла ми скидували всі знайдені ягоди і горіхи в імпровізовану сумку з одягу, назбиралось не багато. Скоро ми побачили дивних зайців, що бігали коло своїх нір, вони були сіро-коричневого кольору а їхню голову прикрашав ріг. Назвавши їх " рогокролями " ми спробували спіймати кількох.

— Ви обходіть збоку, а ми спробуємо їх загнати, — віддав команду Сава.

Я з іншими почав обходити їх збоку ховаючись за деревами, ривками ми почали нападати на них, женучи до інших що сховались з іншого боку.

(Що вони роблять?)

Троє кролів направились до нас, стрибаючи зигзагом. Скоро вони опинились коло нас і почали нападати, їхнього стрибка вистачало аби потрапити нам у живіт. Червоні очі із злобою дивились на нашу групу. Одночасно нападаючи один з них направився до мене. Один стрибок і ріг попадає мені у стегно, кров зафарбовує ріг у червоний, поки крізь намагався відійти і хтось інший палицею вдарив його по хребту. Стон вирвався із тварини, після чого вона забила у конвульсіях на траві, не витримавши я наніс удар у голову відламуючи ріг.

Ви отримали:

Звіриний ріг

(Знову якийсь текст перед очима)

Інші змогли вбити ще кількох не поранивши себе, ось така моя удача. Взявши ще дві тушки ми відправились назад, Сава перев'язав рану і попутно відчитував мене за необережність. Дехто направився до водоспаду аби спіймати ще риби, як я зрозумів вони глушили рибу за допомогою палиць. В знайденій нами кімнаті сиділо пару жінок, зараз вони дивились за вогнем. Присівши коло них ми почали здирати шкіру із кролів в цьому нам допомогли їхні роги. Знявши шкуру і почавши різати м'ясо їхні тіла почали зникати у лехкому світлі розсипаючись на частини. Для нас залишилось десь третина м'яса і дві шкури разом з рогами.

— Блін що це за магія. Ми змогли їх піймати лиш через те що вони не тікали, а зараз нам

лишилось лиш обгризти їх кістки!

— Не кричи, думаєш тобі одному погано. Так зараз вернуться інші і ми обдумаємо що робити,
— Сава зупинив хлопчину який почав злитись.

Карн направився до водоспаду щоб промити рану. Зараз там стояло двоє і палицями били по воді, приблизившись він побачив кілька рибин на березі. Розказавши про інцидент в укритті він взявся допомагати у ловлі риби. Вершувшись вони побачили картину як двоє людей сперечались, а Уорик намагався їх заспокоїти. Запропонувавши рибу як альтернативу кролику ми з іншими сіли чистити рибу. Всієї їжі ледь вистачило на всіх, аби якось розвіяти ситуацію я заговорив до Уорика:

— Перепрошую, як розвідка у руїнах, — ледве виговорив Карн.

— Загалом ми трохи походили і побачили ще пару зруйнованих будівель, але вони засипані землею. Також ми побачили пару торгових автоматів, але вони вже розсипались на частини. Нам вдалось знайти трохи металу, нажаль він теж розсипається. Думаю завтра ми спробуємо залізити в пару будівель і знайти щось цікаве. Чуть не забув ви теж бачили ці написи перед очима?

Піднявши голову вони невпевнено кивнули. Уорик продовжив говорити.

— Схоже коли ти отримуєш щось у руки ти бачиш щось подібне на опис. Наприклад взявши ріг я побачив його назву і якість.

— Стоп ти побачив якість?

— Так. Коло назви писало якість 30%

Інші здивовано подивились на ріг і деякі розгледіли це.

— Ви брешите тут лиш назва!

— Ви що цього не бачите!

Крики заповнили зруйновану кімнату. Кожен звинувачував іншого у брехні. Тріск! Всі обернулись і побачили як Сава ламає палицю об стіну.

— Всім мовчати! Кажете що ми брешимо! Можливо ми бачимо більше, подивіться більшість хто сказав про якість є старшими на 5-10 років. Можливо наш досвід дозволяє це бачити.

— Я підтримую його... — тихо промовив Ли Ган. На цьому суперечка ніби зупинилась, і всі пішли спати.

Зранку всі розійшлись, мене залишили в укритті через рану. Ще с кількома людьми ми дивились за вогнем. Не маючи чим зайнятись я вирішив загострити свою палицю. Нажаль ножа не було і довелось скористатись камнем випавшим із зомбі. Від каменя пахло кров'ю, і знову неприємні спогади нахлинули на мене. Спочатку я використав точильний камінь аби трохи вирівняти поверхню від сучків, і зняти кору. Після деякого часу мені вдалось вирівняти поверхню. Черга пішла за умовним наконечником. Поставивши палицю на камінь я почав точильним каменем потрохи сточувати боки формуючи плоский кінець. З кожним рухом руки камінь починає тупитись... Коли почався обід спис був готовий, невеликий наконечник із дерева був опущений у вогонь, щоб отримати трохи міцності. Взявши його у дві руки я почав

пробувати гостроту наконечника.

Ви зробили:

Примітивний дерев'яний спис

Через неякісну роботу він буде швидше втрачати гостроту

Із відкритим ротом я читав текст у голові...

<http://tl.rulate.ru/book/5485/100869>